

BR PAUL SCHOLLIERS

geboren te Lebbeke op 29 november 1930
overleden te Gent
op 28 september 2010

Paul werd geboren te Lebbeke en leerde er op school onze broeders kennen. Na zijn lagere school deels te Lebbeke en deels te Puurs (juvenaat), en zijn noviciaat te Oostakker, legde hij in 1948 zijn eerste tijdelijke geloften af. Na zijn vorming als onderwijzer te Oostakker (1951) volgde hij nog één jaar regentaat te Brussel en zo was hij klaar voor zijn loopbaan in het onderwijs.

Zijn eerste werkterrein was de school te Bornem (1951-58), waar hij zowel in de broedersschool als in de abdijschool van de cisterciënzers werkzaam was. Intussen volgde hij nog een landbouwcursus aan de normaalschool te Oostakker. Voor fruitbomen, bloemen en sierplanten had hij altijd veel belangstelling. Ook de toenmalige missies in Congo waren voor hem als een nieuwe roeping. Vol enthousiasme vervoegde hij er onze broeders en werd leraar aan de normaalschool te Moba (Boudewijnstad, 1958-65). De jaren vóór en na de onafhankelijkheid van Congo (1960) waren zeker niet de beste jaren voor degelijk werk. De mislukte onafhankelijkheidsstrijd in Shaba (Katanga) en de vele troebelen als gevolg, veroorzaakten trauma's bij vele landgenoten. Ook Br. Paul, gevoelig als hij was, kwam terug naar België, vermoeid en ontmoedigd.

Na een rustige overgangperiode in de broedersschool te Kortrijk (1965) en te Lebbeke (1965-67) nam Br. Paul vol moed de taak van directeur-onderwijzer op zich in de Sint-Bernadetteschool te Gent en te Oostakker, Sint-Rafaëlstraat (1967-87). Waarschijnlijk waren dit de gelukkigste jaren in zijn onderwijsloopbaan. Dit getuigen zijn vroegere medewerkers, vrienden en oud-leerlingen.

In zijn vrije tijd, handig en technisch zeer bedreven als hij was, vernieuwde hij er lessenaars en zolderingen, schilderde muren en ramen en verzorgde eveneens de mooie tuin van de school. Als gevolg van nieuwe schoolstructuren ging hij in 1987 op vervroegd pensioen. In die jaren deed de congregatie een beroep op vrijwilligers (jong gepensioneerden) om onze broeders in Brazilië in de conventen bij te staan. Ook Br. Paul bood zich spontaan aan en verbleef er bijna drie jaar (1988-90). Misschien was dit, gezien zijn wankelende gezondheid, niet de beste keuze geweest.

Niet getreurd! In het broederhuis te Oostakker (1990-2010) heeft hij daarna allerlei taken op zich genomen. Hij was er jaren econoom en tegelijkertijd medewerker in de telebouwde bij het opknappen van woningen en interieurs bij de minderbedeelden in de buurt. Dit belette hem niet in het broederhuis de kamers te voorzien van nieuw behang en schilderwerk en allerlei meubilair te herstellen of aan te passen.

De laatste jaren waren echter niet meer zo makkelijk. Hij werd de gekende wandelaar met de wandelstok. Ondanks zijn zeer persoonlijke humor liet hij in vertrouwelijke gesprekken wel eens aanvoelen hoe hij moest vechten tegen ziekte en ontmoediging.

Gelukkig had Br. Paul een goede band met medebroeders en talrijke vrienden en familieleden. De laatste levensweek kwam dan toch nog als een verrassing. Hij overleed in het ziekenhuis te Gent, omringd door de beste zorgen van dokters en verpleegkundigen en de troost van zijn zussen en medebroeders. Br. Paul heeft met herhaalde moed zijn talenten honderdvoudig aan zijn Heer teruggeschonken. Nu zal hij als een uitstekend goede dienaar eeuwig rust bij Hem vinden.

Br. René Gogne